

Sygn. akt XVI GC 3434/15

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

*(Zaoczny w stosunku do pozwanego)*

**Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą we W.)**

Dnia 19 października 2016 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W., XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSR Joanna Chała - Małkowska

Protokolant:

po rozpoznaniu w dnia 19 października 2016 r. w W.,

na rozprawie

sprawy z powództwa **(...) Spółki akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko **Towarzystwu (...) Spółce akcyjnej z siedzibą w W., Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą we W.**

o zapłatę kwoty 204,75 zł

I. umarza postępowanie w sprawie do kwoty 200 (dwieście) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tej kwoty od dnia 13 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty wobec pozwanego Towarzystwa (...) Spółki akcyjnej z siedzibą w W., wobec cofnięcia powództwa w tym zakresie;

II. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 4,75 (cztery 75/100) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty;

III. zasądza od pozwanego Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą we W. na rzecz powoda (...) Spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 200 (dwieście) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 lipca 2016 roku do dnia zapłaty;

IV. w pozostałej części, powództwo w stosunku do pozwanego Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą we W., oddala;

V. zasądza od pozwanych Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą we W., Towarzystwa (...) Spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 107 (sto siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 77 (siedemdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, z tym zastrzeżeniem, że spełnienie świadczenia przez jednego z pozwanych zwalnia z tego obowiązku drugiego pozwanego;

VI. wyrokowi w punkcie III. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

**Sygn. akt XVI GC 3434/15**

## UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 sierpnia 2015 roku (data stempla pocztowego) powód (...) S.A. z siedzibą w W. wystąpił przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 204,75 zł wraz z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 13 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych, tytułem odpowiedzialności odszkodowawczej z umowy ubezpieczenia należnego mu na podstawie art. 828 k.c. od pozwanego jako ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej zarządcy lokalu mieszkalnego numer (...) przy ulicy (...) we W., za szkody wyrządzone w mieniu innych osób. (pozew k. 2-4)

W dniu 26 sierpnia 2015r. wydany został w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający w całości żądanie pozwu w sprawie o sygn. akt XVI GNc 6566/15. (nakaz k. 39)

W dniu 7 października 2015 r. pozwana Towarzystwu (...) S.A. w W. złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty i zaskarżając go w całości wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na swoją rzecz od powódki kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że przynajmniej, iż w dniu 30 stycznia 2013 r. wskutek zamarzania wód opadowych na instalacjach odpływowych, a następnie gwałtownych roztopów doszło do zalania lokalu nr (...) oraz, iż zawarła ze Spółdzielnią Mieszkaniową (...) umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej nr (...).

Pozwana nie kwestionowała odpowiedzialności ubezpieczającego za powstałą szkodę wobec czego przyznała odszkodowanie za zalanie piwnicy w wyniku niedrożności kanalizacji na rzecz poszkodowanego w kwocie 345,70 zł, które następnie zostało pomniejszone o kwotę franszyzy redukcyjnej tj. o kwotę 200 zł. Podniosła, iż roszczenie powoda jest niezasadne, wobec spełnienia świadczenia przez pozwaną bezpośrednio na rzecz poszkodowanej B. G.. Zakwestionowała także wysokość szkody, wskazując, że kosztorys nie stanowi dowodu ani na zasadność ani wysokość roszczenia, zaprzeczając jednocześnie, że koszty wskazane w kalkulacji zostały rzeczywiście poniesione. (sprzeciw k. 44-46).

Pismem z dnia 23 grudnia 2015 r. (data nadania) powód cofnął powództwo co do kwoty 200,00 zł względem pozwanego Towarzystwa (...) S.A. wnosząc o wezwanie do udziału w sprawie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W..

Postanowieniem z dnia 6 lipca 2016 r. wezwano do udziału w sprawie w charakterze pozwanego Spółdzielnię Mieszkaniową (...) we W.. (postanowienie k. 84)

### ***Sąd ustalił następujący stan faktyczny:***

W dniu 30 stycznia 2013 roku we W. wskutek zamarzania wód opadowych na instalacjach odpływowych oraz gwałtownych roztopów doszło do zalania lokalu nr (...) przy ulicy (...) zajmowanego przez B. G.. (bezsporne).

Poszkodowaną B. G. łączyła z (...) Spółką Akcyjną w W. (dalej (...)) umowa ubezpieczenia ww. lokalu. Poszkodowana B. G. w dniu zdarzenia zgłosiła szkodę powodowi. W ramach postępowania likwidacyjnego (...) ustalił wysokość szkody na kwotę 204,75 zł, a następnie decyzją z dnia 5 lutego 2013 r. przyznał poszkodowanej odszkodowanie w ww. wysokości. (dowód: druk zgłoszenia szkody k. 9-10, kosztorys zbiorczy k. 11, decyzja o wypłacie odszkodowania k. 13-14, potwierdzenie przelewu k. 15)

Pismem z dnia 31 stycznia 2013 r. (data odbioru 8 lutego 2013 r.) Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) we W. zgłosiła szkodę do (...) S.A. w W., wskazując, że przyczyną zalania lokalu były obfite opady śniegu oraz wystąpienie niskich temperatur w styczniu 2013 r, powodujących zamarzanie odpływów wód opadowych. Gwałtowne ocieplenie spowodowało znaczne zwiększenie ilości wód opadowych i przeciekanie ich przez pokrycia dachowe, a także tworzenie zatorów instalacji odpływowych (rynien i rur spustowych) (bezsporne, nadto dowód: pismo k. 47-48)

Pismem z dnia 12 marca 2013 r. Towarzystwo (...) S.A. przyznała odszkodowanie w wysokości 145,70 zł po potrąceniu franszyzy redukcyjnej zgodnie z zapisem na polisie ubezpieczeniowej i wypłaciła je poszkodowanej B. G.. (bezsporne, nadto dowód: pismo k. 49)

Powódka wezwała o zwrot wypłaconego poszkodowanej B. G. odszkodowania. Pismem z dnia 15 kwietnia 2013 r. pozwana odmówiła refundacji regresu wskazując, że poszkodowana B. G. uzyskała odszkodowanie od pozwanej z polisy odpowiedzialności cywilnej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) (dowód: pismo z dnia 15 kwietnia 2013 r. k. 19)

(...) ponownie pismem z dnia 21 sierpnia 2013 roku zawiadomił (...) S.A. o wypłaceniu odszkodowania w związku ze zdarzeniem z dnia 30 stycznia 2013 r. oraz wezwał do dokonania zapłaty kwoty 204,75 zł tytułem roszczenia regresowego. Zaznaczono również, iż w przypadku braku dokonania wpłaty sprawa zostanie skierowana na drogę postępowania sądowego. (dowód: wezwanie do zapłaty k. 18, korespondencja mailowa k. 16-17).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przywołane powyżej dowody z dokumentów prywatnych lub ich wizerunków. Dowody z dokumentów prywatnych jak każdy inny dowód podlegają ocenie na zasadach określonych w art. 233 § 1 k.p.c. W tym kontekście Sąd jest zobowiązany ocenić, na ile oświadczenia zawarte w tych dokumentach są zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, zwłaszcza, gdy chodzi o jednostronne oświadczenia jednej ze stron postępowania. Materialna moc dowodowa dokumentu prywatnego zależy od jego treści merytorycznej. Strony nie kwestionowały autentyczności tych dokumentów, ani ich zgodności treści ich wizerunków z oryginałem. Natomiast żadna ze stron nie zarzucała, że przedłożony materiał dowodowy został przerobiony lub podrobiony i nie przedstawia autentycznych zdarzeń i oświadczeń. O materialnej mocy dowodowej dokumentów prywatnych i wszystkich innych dowodów rozstrzyga sąd zgodnie ze wskazaną w art. 233 k.p.c. zasadą swobodnej oceny dowodów i w kontekście całokształtu materiału dowodowego. Sąd uznał przedłożone dokumenty prywatne, ich kopie (wizerunki) za wiarygodne.

#### **Sąd zważył, co następuje:**

Wyrok uzasadniono jedynie w części dotyczącej pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. zgodnie bowiem z treścią art. 342 k.p.c. wyrok zaoczny sąd uzasadnia, gdy powództwo zostało oddalone w całości lub w części, a powód zażądał uzasadnienia w ciągu tygodnia od doręczenia mu wyroku, albo gdy powód, który żądania takiego nie zgłosił, wniósł apelację w przepisany termin. Wobec faktu, iż wniosek o uzasadnienie wyroku złożył jedynie pozwany-Towarzystwo (...) S.A. w W., wyrok uzasadniono jedynie w części jego dotyczącej, odstępując od uzasadnienia wyroku zaocznego wydanego jedynie w stosunku Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W..

W niniejszej sprawie powód wniósł o wezwanie do udziału w sprawie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W., swoje stanowisko uzasadniając ustaleniem pomiędzy pozwanym Towarzystwem (...) S.A., a Spółdzielnią Mieszkaniową (...) we W. limitu odpowiedzialności za szkody do kwoty 200,00 zł, wskazując, że zasadne jest dochodzenie powyższej kwoty bezpośrednio od sprawcy szkody.

Sąd przychylił się do wniosku powoda i postanowieniem z dnia 6 lipca 2016 r. wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego Spółdzielnię Mieszkaniową (...) we W..

Zgodnie z art. 194 § 1 k.p.c. jeżeli okaże się, że powództwo nie zostało wniesione przeciwko osobie, która powinna być w sprawie stroną pozwaną, sąd na wniosek powoda lub pozwanego wezwie tę osobę do wzięcia udziału w sprawie.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z brzmieniem art. 828 § 1 i 2 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania. Jeżeli ubezpieczyciel pokrył tylko część szkody, ubezpieczającemu przysługuje co do pozostałej części pierwszeństwo zaspokojenia przed roszczeniem ubezpieczyciela. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Na wstępie należy wskazać, iż konieczną przesłanką do powstania roszczenia regresowego po stronie ubezpieczyciela jest wypłata odszkodowania na rzecz poszkodowanego. Roszczenie regresowe, zgodnie z brzmieniem art. 828 k.c.,

powstaje bowiem z chwilą zapłaty odszkodowania i tylko do wysokości wypłaconej kwoty. Powód zatem w pierwszej kolejności obowiązany był do wykazania faktu wypłaty odszkodowania na rzecz poszkodowanego.

Przechodząc do rozważania kwestii zasadności dochodzonego roszczenia, wskazać należy, iż istota regresu polega na zmianie wierzyciela w stosunku zobowiązaniowym między poszkodowanym a osobą odpowiedzialną za szkodę przez wejście ubezpieczyciela w miejsce poszkodowanego, a następnie na realizację roszczenia. Roszczenie regresowe ubezpieczyciela ma zatem charakter pochodny, zależny od istnienia zobowiązania, z tytułu którego może być wykonywane. Górną granicą odpowiedzialności sprawcy szkody w stosunku do ubezpieczyciela w procesie o regres jest to, co byłby on zobowiązany świadczyć bezpośrednio poszkodowanemu na podstawie przepisów prawa cywilnego. W polskim prawie obowiązuje zasada pełnego odszkodowania, tak więc zasadą jest naprawienie szkody poprzez przywrócenie stanu poprzedniego, chyba że poszkodowany wybrał świadczenie polegające na zapłacie odpowiedniej sumy pieniężnej, albo że za świadczeniem w pieniądzu przemawiają szczególne okoliczności. Z tej zasady, wyrażonej w art. 363 § 1 k.c., a nadto z podstawowej normy z art. 361 § 2 k.c. wynika, że w wypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym jej przywrócenie do stanu poprzedniego, osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy.

Powyższe okoliczności powód wykazał przedkładając decyzję o przyznaniu odszkodowania i potwierdzenie przelewu kwoty 204,75 zł poszkodowanej B. G..

Zgromadzone w sprawie dokumenty stanowią dowód wypłaty odszkodowania na kwotę zgodną z treścią przyznanej decyzji odszkodowawczej. Z dokumentów tych wynika, iż w toku postępowania likwidacyjnego powódka uznała roszczenie odszkodowawcze poszkodowanej za szkodę powstałą dnia 30 stycznia 2013 roku i z tego tytułu przyznała jej kwotę 204,75 zł tytułem odszkodowania. Istotne jest, iż w dacie wystąpienia do pozwanej z roszczeniem regresowym odszkodowanie było już przelane w pełnej wysokości na konto poszkodowanej co wynika także z załącznika do wskazanej decyzji tj. listy wypłat odszkodowań. Zgodnie z przedłożoną listą i potwierdzeniem przelewu odszkodowanie zostało przelane B. G. na rachunek bankowy, w dniu 5 lutego 2013 r.

W niniejszej sprawie pozwany (...) S.A. nie kwestionował objęcia umową ubezpieczeniową (...), w skład w której wchodził budynek przy ulicy (...). W zgłoszeniu, jako przyczynę zaistnienia szkody wskazano zamarzanie wód opadowych na instalacjach odpływowych (rynni, rury spustowe) podczas obfitych opadów śniegu i niskich temperatur oraz gwałtownych roztopów w styczniu 2013 r. Nie ulega wątpliwości, że utrzymywanie budynku w stanie pozwalającym na bezpieczne jego użytkowanie należy do zarządcy budynku.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu strona powodowa dopełniła obowiązku wykazania odpowiedzialności pozwanego za powstałą szkodę. Jednocześnie pozwana podnosząc zarzut nieudowodnienia wysokości dochodzonego roszczenia nie sprostала obowiązkowi ciężącemu na niej z mocy art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c. Zgodnie bowiem z art. 6 k.c. ciężar dowodu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, zaś w myśl art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Pozwana jednak ograniczyła się jedynie do gołosłownych zarzutów, nie przedstawiając na poparcie swoich twierdzeń żadnych dowodów.

Z uwagi na cofnięcie powództwa co do kwoty 200,00 zł w stosunku do pozwanego Towarzystwa (...) S.A. postępowanie w tym zakresie należało umorzyć, o czym Sąd orzekł w punkcie I wyroku. Cofnięcie pozwu jest skuteczne i nie wymaga zgody pozwanego, albowiem zgodnie z treścią art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia aż do wydania wyroku. Zgodnie zaś z treścią art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew. Sąd nie znalazł podstaw, aby cofnięcie pozwu uznać za niedopuszczalne w świetle przepisu art. 203 § 4 k.p.c., o czym orzeczono w punkcie I wyroku.

Wskazać przy tym należy, że cofnięcie powództwa w zakresie kwoty 200,00 zł względem pozwanego Towarzystwa (...) S.A. nastąpiło ze względu na niepoinformowanie strony powodowej o ustaleniach pozwanym (...) S.A. w W. i

Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W. odnośnie franszyzy ubezpieczeniowej określającej limit odpowiedzialności na kwotę 200,00 zł, co wynika również ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Żaden z pozwanych bowiem przed wytoczeniem powództwa nie powiadomił powoda o warunkach ubezpieczenia.

W niniejszej sprawie pozwany Towarzystwo (...) S.A. podniósł także zarzut bezzasadności roszczenia powoda wobec wypłacenia przez pozwaną odszkodowania poszkodowanej zdarzeniem z dnia 30 stycznia 2013 r. B. G..

Powyższy zarzut nie zasługuje na uwzględnienie. Zważyć należy, że wypłata odszkodowania przez pozwaną bezpośrednio poszkodowanej nie wyłącza jej odpowiedzialności na podstawie art. 828 k.c., albowiem wypłata odszkodowania poszkodowanej B. G. przez powoda (...) Zakład (...) miała miejsce w dniu 5 lutego 2013 r. Pozwany Towarzystwo (...) S.A. w W. przyznał i wypłacił odszkodowanie B. G. w dniu 12 marca 2013 r., a zatem wówczas, kiedy nie istniała już szkoda, bowiem uprzednio została naprawiona przez powoda. Nie było zatem żadnej podstawy do ponownej wypłaty odszkodowania poszkodowanej z tytułu tej samej szkody. Marginalnie wskazać należy, że fakt, iż poszkodowana B. G. bezpodstawnie wzbogaciła się na szkodzie stanowiącej skutek zdarzenia z dnia 30 stycznia 2013 r. nie może prowadzić do negatywnych konsekwencji dla strony powodowej, która szkodę w całości zlikwidowała i wypłaciła poszkodowanej odszkodowanie, wstępując tym samym w jej prawa.

O obowiązku zapłaty odsetek ustawowych od zasądzonej kwoty Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. w związku z art. 14 ust. 1 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...). Jak stanowi ostatnio powołany przepis, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Powód w dniu 12 marca 2013 r. wezwał pozwaną (...) S.A. w W. do refundacji wypłaconych odszkodowań. Zatem, zdaniem Sądu, po upływie 30-dniowego terminu, liczonego od tej daty tj. od dnia 10 kwietnia 2013 r., przysługują powodowi odsetki. Powód wniósł o zasądzenie odsetek od dnia 13 kwietnia 2013 r., a zatem roszczenie odsetkowe należało uwzględnić w całości. Zgodnie bowiem z treścią art. 321 § 1 k.p.c. Sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie.

Powództwo w stosunku do Towarzystwa (...) S.A. w zakresie żądania kwoty 4,75 zł wraz z odsetkami od dnia 13 kwietnia 2013 r. należało zatem uwzględnić, o czym orzeczono w punkcie II wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i kosztów celowych – art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 99 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349). Na koszty te, poniesione przez powódkę, składają się: opłata od pozwu w kwocie 30,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17,00 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym 60,00 złotych. Co prawda strona powodowa pismem z dnia 23 grudnia 2015 r. cofnęła powództwo co do kwoty 200,00 zł względem pozwanego Towarzystwa (...) S.A., jednak w niniejszej sprawie nie można uznać wobec powyższego, że strona powodowa jest stroną przegrywającą proces, przede wszystkim z uwagi na to, iż cofnięcie powództwa miało miejsce tylko wobec jednego z pozwanych, a nadto, iż powództwo co do należności głównej ostatecznie zostało uwzględnione w całości, zaś oddalone jedynie w części odsetkowej w stosunku do pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W..

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł o zasądzeniu na rzecz powoda od pozwanych Towarzystwa (...) S.A. w W. i Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W. 107,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 77,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z tym zastrzeżeniem, że spełnienie świadczenia przez jednego z pozwanych zwalnia z tego obowiązku drugiego, w myśl art. 366 § 1 k.c., zgodnie z którym kilku dłużników może być zobowiązanych w ten sposób, że wierzyciel może żądać całości lub części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna, a zaspokojenie wierzyciela przez któregokolwiek z dłużników zwalnia pozostałych (solidarność dłużników).

Wobec powyższego, na podstawie przytoczonych przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.